

[Elgaard.]

derefter, at jeg var gaaet saa vidt, at jeg selv havde fremsat en Urigtighed. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg paaviste tre Urigtigheder i det ærede Medlems Tale. Dette har jeg Ret i for alle tre Tilfældes Vedkommende, hvad Fortrykket vil vise, hvorfor der ikke kan være Tale om nogen Urigtighed fra min Side. Nu har imidlertid det ærede Medlem gjort mig opmærksom paa, at for det ene Spørgsmaals Vedkommende foreligger der en Fortalelse. Det skal jeg ikke indvende noget imod, men de andre to Eksempler, jeg nævnte, er altsaa uomstødelige.

Jeg spurgte endvidere det ærede Medlem, hvorfor man ikke havde søgt Forlængelse af Loven om nedsat Arbejdstid til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden ved offentlige Arbejder for Staten og Kommunerne. Derpaa svarede det ærede Medlem, at det var med Socialministerens Billigelse, at man ikke havde søgt denne Lov forlænget, fordi det var vanskeligt at faa noget ud af den. Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiet og til dette Partis ærede Ordfører, at naar man Aar efter Aar fremsætter et Lovforslag, som vi fra Oppositionens Side fremfører Betænkeligheder imod, og man saa efter et Par Aars Forløb naar til at gennemføre det, men selve Hovedordføreren for Regeringen, naar Loven er prøvet og Erfaringen skulde tale, udtaler, at man har ikke kunnet faa noget ud af Loven, fordi det var vanskeligt, saa er det en flagrant Bekendelse af, at vor Bedømmelse har været rigtig med Hensyn til disse Forslag, som man fra Regeringens Side havde lagt saa meget i, men som vi Gang efter Gang havde sagt kun vilde have grumme ringe Virkning med Hensyn til Modvirkning af Arbejdsløsheden. Dette er nu fastslaaet ved en Udtalelse af Socialdemokratiets ærede Ordfører. Jeg ønsker virkelig ikke stærkere Bekræftelse paa, hvor rigtig Oppositionens Bedømmelse af disse Beskæftigelsesforslag har været.

Statsministeren (Stærning): Jeg vil formode, at saaledes som Situationen er, med den Nærhed til et Valg, som forefindes, vil en videre Forhandling med det ærede Medlem Hr. Krag være ret ørkesløs, og jeg vil derfor kun bemærke, at det utvivlsomt vil vække Forundring flere Steder, at det ærede Medlem kan paastaa, at der her i Landet er Kaos i Arbejdsforholdene, i finansiel Henseende og i bankmæssig Henseende. Det forekommer mig unægteligt at være noget opsigtsvækkende, at en Rigsdagsmand

vil fremsætte en sliq Paastand, som baade er i Strid med Sandheden og tilmed utvivlsomt alt andet end gavnlig for Landet.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har opfattet Bemærkningerne af mig som afvisende. Jeg formoder, at det er mine Bemærkninger om Spørgsmaalet om Samarbejde angaaende militære og nationalpolitiske Spørgsmaal, der sigtes til. De har saa langt fra været afvisende, som jeg netop har sagt, at naar nu disse Undersøgelser, der foretages, er afsluttet, vil det vise sig, i hvilken Grad Samarbejde kan etableres, om der overhovedet kan etableres noget saadant. At jeg maaske har udtalt en Tvivl om, at det bliver muligt, det nægter jeg ikke, men afvist det har jeg ikke, tværtimod, jeg vilde selvfølgelig anse det for meget ønskeligt, om der paa visse Omraader kunde blive mere Samarbejde, end der hidtil har været. Men ogsaa det, gaar jeg ud fra, er det noget vanskeligt at etablere paa denne Side af det Valg, som nu forestaar — ikke for min Skyld, men jeg formoder, at de Oppositionspartier, som taler saaledes, som det er sket her, har Brug for selvstændige Standpunkter til Valget, og ingen vil misunde dem, at de gør disse Forsøg.

Til det ærede Medlems Højtidelighed med Hensyn til mine Ord om Arbejdernes Lønforhold skal jeg blot sige, at jeg har ikke i mindste Maade søgt at angive noget som helst for Voldgiftsretten. Jeg har sagt, hvad jeg fremdeles har i Sinde at sige, at det forekommer mig, at de Forhøjelser af de lavest lønnede Arbejderes Løn, som der har været Tale om, er saa betimelige, at jeg fremdeles ønsker, de maa opnaa disse. Om Voldgiftsretten tager Hensyn dertil, ved jeg ikke, det blander jeg mig heller ikke i, men jeg har dette Ønske, og det Ønske har jeg i Sinde at bevare trods det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Højtidelighed.

Ogsaa mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen havde kaldt paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers stærkere Følelser. Jeg er mig ikke bevidst, at jeg har fornærmet det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen. Jeg har blot fremført den Kendsgerning, at medens det ærede Medlem nu paa en ejendommelig Maade taler om de Resultater, han haaber eller venter, der skal komme af Voldgiftsrettens Arbejde, er det faktisk saadan, at det ærede Medlem virker inden for en Industri, som i allerhøjeste Grad var følelig ramt af Lockouten, og som utvivlsomt havde de varmeste Ønsker om at komme ud deraf, endda ogsaa